

BOLETÍN DEL CLERO
DEL
OBISPADO DE LEON

DECRETUM

Feria VI. die 14 Iunii 1895.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO LEONE PAPA XIII Sanctaque Sede Apostolica Indici librorum pravae doctrinae, eorumdemque proscriptioni, expurgationi ac permissioni in universa christiana Republica praepositorum et delegatorum, die 14 Iunii 1895 damnavit et damnat, proscripsit proscribitque, vel alias damnata atque proscripta in Indicem librorum prohibitorum referri mandavit et mandat quae sequuntur Opera:

Documenta quaedam Sacrae Scripturae cum doctrina Sanctae Hildegardis de rationalitate (V. Migne 888, D. et Pitra 249, III, 511 A B. C. D) et de Antiquo dierum, composita cura et studio Sac. Augustini Damoiseau —Genova, Tipografia Sordomuti, 1894.

L' Apocalisse ed il Misterio Eucaristico, coll' aggiunta di diversi scritti Spirituali. —Genova, Tipografia R. Istituto Sordomuti, 1894.

Piccolo Vangelo.—*Deus charitas est*—ossia raccolta di diversi scritti Spirituali intorno alla vista dell' amore.—Genova, Tipografia del R. Istituto Sordo-muti, 1894.

Bovio Giovanni.—*San Paolo*—Con prefazione e ritratto dell' Autore. 4.º Migliaio.—Napoli, 1895. Edizione del periodico *Fortunio*, 24, Egiziaca á Pizzofalcone *uti praedamnatum in Regulis Indicis*.

Lacaze Félix A *Lourdes avec Zola.*—Parallèle au Roman de Zola. Dédicace á Sa Sainteté le Pape León XIII et double préface: por l'auteur, en memoire du Professeur Docteur Charcot, pour l' Ecole de la Salpêtrière, par le Professeur Docteur Bernehim. pour l' Ecole de Nancy.—Paris, E. Dentu Editeur, 3 et 5 place de Valois, palais Royal.

Odón de Buen, Doctor en Ciencias naturales.—Catedrático por oposición de Historia natural en la Universidad de Barcelona.—*Tratado Elemental de Geología.*—Barcelona, Establecimiento Tipográfico Editorial «La Academia», 6, Ronda de la Universidad, 1890—*tamquam praedamnatum in Regulis Indicis*.

—*Tratado Elemental de Zoología*, Barcelona, Establecimiento Tipográfico Editorial «La Academia», 6, Ronda de la Universidad, 1890—*tamquam praedamnatum in Regulis Indicis*.

García Moreno y el P. Berthe por Gilberto (Ramón Illaramendi). Maracaibo, Tipografía de «Los Ecos de Zulia». 1894.

Angelini Francesco, Auctor operis: *Storia d' Italia ad uso delle classi liceali, magistrali e tecniche*—parte seconda. (Etá moderna dal 1492 al 1883).—Napoli, 1884; prohib. Decr. 25 Ianuarii 1894—*laudabiliter se subiecit, et opus reprobavit*. Frigeri Antonio, Auctor operis: *Il progetto del Ministro Bonacci Lettera aperta agli onorevoli Signori Senatori e Deputati*—Palermo.—Giovanni Villa, Editore: prohib. tamquam praedamnatum Decr. S. Off. Fer. IV. die 16 Augusti 1894—*laudabiliter se subiecit, et opus reprobabit*.

De Castro Dr. Francisco; lente cathedratico de Faculdade de Medicina do Rio de Janeiro, director da Directoria Sanitaria da capital federal.—*O invento Abel Parente no ponto de vistado direito criminal, da moral publica da medicina clinica*. Rio de

Janeiro, Laemmert et C., libeiros-editores, 66, rua Ouvidor, 1893.—Decr. S. Off. Fer. IV. 6 Februarii 1895.

Regula Fratrum Minorum iuxta Romanorum Pontificum Decreta et Documenta Ordinis a R. P. Hilario Parisiensi Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum Provinciae S. Bonaventurae, Custode Generali, Doctore in Teologia et in Iure Canonico, explanata.—Apud H. Pelagaud Filium et Roblot, SS. DD. Papae et Archiepiscopatus Lugdunensis Bibliopolos.—Lugduni. Via Mercatoria, 48 Parisiis, Via Turnosensi, 5.—1870. Decr. S. Off. Fer. IV. die 12 Iunii 1895.—*Auctor laudabiliter se subiecit, et opus reprobavit.*

Exposition de la Règle de S. Francois d' Assise avec l'histoire de la Pauvreté par le T. R. P. Hilaire de Haris de l' Ordre des Frères Mineurs Capuccins, Docteur en Droit Canonique et en Théologie, Membre de l' Académie de la Religion Catholique à Rome, Missionnaire Apostolique.—Fribourg. Imprimerie de Ph. Haesler et Com, 13 Rue des Alpes.—1872.—Decr. S. Off. Fer. IV. die 12 Iunii 1895.—*Auctor laudabiliter se subiecit, et opus reprobavit.*

Itaque nemo cuiuscumque gradus et conditionis praedicta Opera damnata atque proscripta, quocumque loco et quocumque idiomate, aut in posterum edere, aut edita legere vel retinere audeat, sed locorum Ordinariis, aut haereticae pravitatis Inquisitoribus ea tradere teneatur, sub poenis in Indice librorum vetitorum indictis.

Quibus SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO LEONI PAPAE XIII per me infrascriptum S. I. C. a Secretis relatis, SANCTITAS SUA Decretum probavit, et promulgari praecepit. In quorum fidem.....

Datum Romae die 15 Iunii 1895.

† SERAPHINUS, EPISCOPUS TUSCULANUS CARD. VAN-
NUTELLI PRAEFECTUS.

Fr. MARCOLINUS CICOGNANI, PROD. GEN. S. P. a Secretis
Loco ✠ Sigilli.

*Die 16 Iunii 1895. Ego infrascriptus Mag. Cursorum tor
supradictum Decretum affixum et publicatum fuisse in Urbe.*

Vincentius Benaglia *Mag. Curs.*

RESOLUCIÓN DE LA SAGRADA CONGREGACIÓN DEL CONCILIO

ratificando la declaración de que los esponsales no tienen valor en España si no se contraen por escritura pública

«COMPOSTELLANA.—*Sponsalium* —*Die 11 Aprilis 1881.*—*Sess. 24, cap. XVIII. De reform. matr.*

COMPEDIUM FACTI —Sub huius saeculi initium, ac praecise die 28 Aprilis 1803, Carolus IV, Hispaniae rex, decretum tulit, *pragmaticam* vocant, quo hanc statuebat: «In nullo tribunali ecclesiastico vel civili dominiorum meorum admittentur petitiones de sponsalibus si non fuerint ista per publicam scripturam promissa.

»Huiusmodi dispositio, ceu patet, contraria erat recepto communi iuri, quod ad validitatem sponsalium nulla solemnitas exigat, sed id tantummodo requirit, ut contrahentes fidem de ineundo matrimonio vere invicem interponant, iuxta *can. Nostate 30, quaest. 1, l. 1, De sponsal. et matr.* ipsumque *cap. 1, sess. 24, C. Trid. De reform. matr.* Praeterquam quod ecclesiasticae iurisdictionis erat dispositio laesiva, quatenus scilicet eam legem ferendo civilis potestas, suos excesserat limites et spiritualem provinciam invaserat. Causae enim matrimoniales et sponsalium ad forum dumtaxat ecclesiasticum pertinent ex *Syllab. pr. 74* et super his ea solummodo saeculares Principes decernere possunt, *quae in genere civili versantur*, ex *Encycl. Arcanum S. P. Leonis XIII.*

»Qua de causa haec Caroli IV *pragmatica*, utpote canonici iuris restrictiva et ecclesiasticam iurisdictionem, ab exordio penes complures haud erat accepta, et plerique Episcopi contra eam reclamaverunt.

»Verum, procedentibus annis, factum est, ut episcopales et ecclesiastici viri illius dispositioni paulatim acquiescerent; adeo imo ut plures ad ultimum haberentur qui vel in scholis vel in tractatibus de re morali aut canonica sustinerent, sponsali de futuro penes Hispanos non valere nisi publica scriptura celebrarentur, perinde ac si ad eorum validitatem in Hispania haec forma evasisset substantialis. Unde Placentinus

Episcopus circa annum 1880 fidem faciebat «in omnibus tribu-
 »nalibus ecclesiastici dispositionem Carolinam adamussim
 »adimpletam fuisse», «eamque, pergebat Emmus. illus tempo-
 »ris Pronuntius constanter universaliterque observatam fuisse;
 »et ideo consuetudinario iure canonicae disciplinae et sanctio-
 »ni ecclesiasticae vim ademptam fuisse »

Cum tamen alii aliud sentirent, hinc, rogante *Placentino* Episcopo, die 31 Ianuarii 1880 coram S. C. C. sequentia dubia proponebantur: 1.° *an sponsalia, quae in Hispania contra huntur absque publica scriptura supplere queat instrumentum in curia conflatum pro dispensatione super aliquo impedimento.* Quibus S. C. C. respondit: *Ad I et II negative.* Unde opinio probata est eorum qui retinebant publicam scripturam ad validitatem sponsalium factam esse penes Hispanos substantialem ac necessariam.

»Age vero nuperrime contigit ut novus civilis codex in Hispania conficeretur, et in eo novae, quoad sponsalia, dispositiones darentur, siquidem in *art. 43* ita statuebatur; «Sponsalia
 » de futuro, onus ineundi matrimonium non inducunt. Nullum
 »tribunal petitionem excipiet, pro eorundem complemento.»
 Et in *art. 44*: «Si promissio facta fuerit per actum publicum,
 »aut scripturam privatam ab eo qui sit aetate maior, aut minor,
 »auctoritate suffultus personarum, quarum concursus neces-
 »sarius est pro matrimonii celebratione, aut vero factae fuerint
 »publicationes, ille qui nuptias inire renuet absque iuxta cau-
 »sa, tenetur compensare expensas, quas alter fecerit, matri-
 »monii gratia. Verumtamen actio directa ad obtinendam
 »dammorum instaurationem, promoveri poterit tantum infra
 »annum, computandum a die qua celebratio matrimonii dene-
 gata fuit.»

Quibus stantibus, compostellanus Archiepiscopus scribebat: quoniam declaratio S. C. C. in *Placentina* vim obligandi contulit legi civili, quae nunc amplius non viget; quaeritur, vim obligandi adhuc inestne citatae declarationi, vel redit dispositio iuris canonici pro locis illis quibus obligat cap. *Tametsi* Impedimentum constituunt sponsalia absque scripto peracta?

DISCEPTATIO SYNOPSIS

IMPEDIMENTUM AMPLIUS NON VIGET.—Ex officio animadversum fuit punctum quaestionis in re praesenti hoc unum esse, utrum nempe propter civilis legis mutationem, mutatum quoque sit in Hispania ecclesiasticum ius relate ad sponsalia.

»Porro si aliquid hac in re dubitationis subrepere potest ex eo dumtaxat posset venire videtur quod peculiare ius in Hispana ecclesia vigens quoad sponsalia, et cui S. C. C. subscripsit in *Placentina* citata, ortum habuerit a civili lege, et cum ea intime videatur conexum, adeo ut, hac corruente, illo quoque corruere necesse sit. «Cum enim principalis causa non consistit ne ea quidem quae sequuntur locum habent» ex 1 *Nihil dolo* 129 ff. *De reg. iur.* «nam quae accessionum locum habent» extinguuntur, cum principales res peremptae fuerint» ex 1 2 ff. *De pecul. leg.*

«Utrum vero in themate hoc retinendum sit an non, Emmerum. Patrum est definire. Animadverti nihilominus debet quod in hypothesis qua peculiare ius in Hispania hucusque receptum, e loco cessissimum indicetur, definiendum ulterius superesset, utrum communis canonica lex quoad sponsalia in Hispania revixerit, an potius aliqua nova disciplina sit quoad hoc inducta vel inducenda.

IMPEDIMENTUM ADHUC VIGERE VIDETUR.—Verum non minora militent ut retineatur ex civilis legis mutatione nihil esse in Hispana ecclesia de ecclesiastico iure immutatum. Sane sponsalia, utpote quae ad matrimonium tendunt, canonico iure regi debere, et solius Ecclesiae esse ea moderari, quae vel ad substantiam, vel ad formam et solemnia huius contractus pertinent, Ecclesia semper retinuit, ex *De refor. matr.* 24 C. Trid. plane fuit.

»Quapropter sive quae Carolus IV sub huius saeculi initium, sive quae nuper Hispanus codex quod sponsalium obli-

Sanctionem sanxit, pro christiana utique conscientia nulla sunt atque invalida. Leges enim et statuta saecularia quae de ecclesiis et iuribus ecclesiasticis seu spiritualibus specificè disponunt, aut quae contra libertatem et immunitatem ecclesiasticam procedunt, non valere, quinimo *non constitutionem sed destructionem et usurpationem iurisdictionis* dicenda esse docetur *text. expr. in cap ult. De reb eccl. non alien.*

»Quin dicatur S. C. C. Carolinam pragmaticam probavisse et sanxisse. Quandoquidem respondere licet S. C. C. magis ecclesiasticam consuetudinem subsequenter ad pragmaticam inolitam, quam ipsam pragmaticam recognovisse Notum est autem quod diuturni «mores consensu utentium comprobati ius efficiunt» ex § *Ex non scripto de iur nat. et gent. in Inst. et cap. Cumana 59 De elect:* et idcirco ex iis in Ecclesia tolli seu abrogari communem legem, novamque contrariam induci posse; explorantissimum est. Cfr. Reiffenstuel ad *tit De consuet. n. 10 II., seq.* Quapropter non civilis potestatis praescripta, quae nulla erant in se, sed utique ecclesiasticam consuetudinem paulatim introductam, quae quidem ius non scriptum constituerant, S. C. C., et recognovisse et ratam habuisse dicendum est.

»Unde etiam ruere videtur ratio dubitandi ex adverso allata. Nam si peculiaris dispositio quod sponsalium valorem non vi legis status, sed sacrorum canonum auctoritate inducta in Hispana ecclesia censeatur, et civilis lex non nisi occasio fuerit novae huiusmodi ecclesiasticae disciplinae quoad sponsalia, sequitur, ecclesiasticam hanc disciplinam cum civili lege non esse intime connexam, nec illam huic tamquam accesorium principali inhaerere. Observat enim Barbosa ad *reg. 42, iur in IV n. 12*, quadrupliciter aliquid posse esse accesorium alterius: 1.º ut sine illo res principalis nulla vel inutilis reddatur; 2.º si ita rei inest ut portio et pars illius reddatur; 3.º quia ex natura rei, vel dispositione legis vel par-

tium conventionem semper sequitur et comitatur aliud; 4º quia ab alio dependent tanquam effectus a causa. Porro cum ecclesiastica lex de sponsalium solemnibus in Hispania nullo modo dependeat a sanctione civili tanquam effectus a causa, aut aliqua alia ratione, hinc retinere oportet eam, semel inductam absolute et independentem a civilis codicis arbitrio et variatione subsistere:

»His aliisque adductis, propositum fuit diluendum.

DUBIUM

»*An quae S. C. C. quoad sponsalium valorem in Placentina die 31 Ianuarii 1880 declaravit et sancit, hodie, post civilis hispani Codicis mutationem, adhuc vigere censeantur in casu.*

»RESOLUTIO.—Sacra Congreg. Concilii, re cognita su die 2 Aprilis 1891, censuit respondere: *Affirmative.*

»EX QUIBUS COLLIGES.—Quae ad formam, substantiam et solemniam matrimonii respiciunt, regi debere per Ecclesiae Romanae leges.

»II. Et consequenter, quidquid disponant, quoad sacramentum matrimonii, leges civiles, habendum esse ceu iurisdictionis usurpationem.

»III. Ius tamen constituere et legem cum vi obligandi, diuturnos mores consensu utentium comprobatos; ex quo fit ut in Ecclesia lex communis abrogetur et nova contraria iuducatur.

»IV. In themate retinere posse non ex facto pragmaticae Carolinae, sed ex inolita legitima consuetudine, auctoritate pontificia suffulta, ius non scriptum promanasse, adhuc viciens, ex quo decernitur, sponsalia in Hispania nullius esse valoris, nisi peracta fuerint per publicam scripturam »